

שזר - נשיא ישראל

(המשך מעמוד 5)

נית ליהדות ארצות-הברית בש" עות הגורל הסכריעות בחיי העם, בפגישתו עם הרבי מליובאביטש בארצות-הברית החלט על יסוד כפר חב"ד בארץ, להעלות אליו את פליטי חב"ד מרוסיה, מאז לא הדל מלטפל בגידולו ובהרחבתו של הכפר, עד היום.

בפני היעדה הכיזהרת של הארץ מות הפאיתרות בירושלים (1947) הביא נ. שזר את דבר והסתדרות הכללית של העובדים העברים בא"ד וישראל.

באפריל 1948 ניסח נ. שזר את הכרזת העצמאות היהודית, שנת" קבלה על ידי הרעד הפועל הציוני ני ב"ד באפריל 1948. משנת 1949 נבחר כעיר הכנסת הראשונה, הש" היה והשלישית, נתמנה שר החיינוך והתרבות בממשלת ישראל הראשונה, ובימי כהונתו נתקבל בכנסת "חוק הינוך הובה" והגשר מו למששה.

ב"ד 1951 התמנה נ. שזר מן הממ"ד שלה, כדי לקבל מינוי ציר ישראל במסקה, מאחר שלא נסתייע הד" בר, נבחר בקונגרס הציוני הכ"ג חבר הנהלת הסוכנות היהודית וראש מחלקת ההסברה, לאחר פטירת ידידו הקרוב היים גרינברג ז"ל נבחר שזר ראש המחלקה לחינוך ותרבות של ההסתדרות הציונית ובתנועה המיוחדת לו עשה אותה לגורם מכון ומדריך בעבודת החינוך העברי בגולה. ב"ד 1956 נבחר ב"מ יו"ר הנהלת הסוכנות היהודית בירושלים, הוא קרא לפינוס עולמי ראשון של מורים עבריים בשנים 1955 ואח"כ ב"ד 1958. בכיקורו בארצות אמריקה הדרומית ארגונינה, בראזיל, צ"ל אורוגואי, שסד על הכנסת הקהילות בעיל החינוך העברי, במאמציו לעורר את המחשבה הציונית הקים יחד עם טרופ' נתן ריטנשטרייך את הבמה "תזות" לעיון בשאלות הציוניות והרעיון

הציוני, על רקע התקופה ההדושה של השיאה והתקופה, ב"ד 1958 הר ענק לו, שזר תואר דוקטור לספי רות עברית בטעם בית המדרש לרבנים ולמורים באמריקה, זלמן שזר תיכר כחמש מאות היכורים שונים, ובין אלה שנק' בצו בספר: "ההתיישבות הפרטית והשיתופית בארץ-ישראל", תול" דיה בקורת המקרא (בשיתוף עם מ. סולובייציק) משבר האומה במשבר העולם, בקום חוון, כוכבי בוקר (שהופיע בשש מהדורות), אוד"איים, שבמיט אלה תופיע מהדורתו המורחבת וכה בפרס איטיסקין, במלואות שבעים שנו לו, יער וציא הנשיא י. כן צבי במכון שלו ספר מדעי גדול המוק' דס ליובל.

יהדות היא כל כולה אור דורות של עם מגולה, אם אירות לעם עולם, אה נדה, בן דור נועם, פחה לכך בפני כולם, כי גם מדור יתום, סמיי איר ננת לך חבוי.

הפליג הערב, זה עתה הופיעו שליחיהם להציע לזלמן שזר מו" עמדותו לנשיא ישראל, יום או יומיים לפני"כן פנה שזר בטלפון אל משה שרת, העושה בשליחות בארצות אמריקה הדרומית, ושאל בעצתו, נענה לו מ. שרת בלשונו: "ההיסטוריה קוראת לך - ועליך להיענות. חוקי".

"אתה שואלני מה הן התכניות שלי? שני הגדולים שסללו את הדרך לפני - מורשתם היא כה עשירה, עד כי די אם אצליח לצאת בעקבותם ואעזור כזה להתי אים ירושתם זו לצרכי השעה ולהיענות לדרישות החדשות של האומה וארצה", אמר שזר, ותר סיף: מעולם לא חשבתי שאני ראוי לכהונה רבה זו, עד היום איני מאמין שאמנם בי המדובר, מפליא, אמר לי פעם ברל, לאחר שפקקתי אם ראוי אני לחפקיד שהוא הטיל עלי: "חייב אדם שת" הא לו דעה לכל עניין, פרט לדעה על עצמו, בזה הוא צריך לסמוך על הוולת".

רגע שתק, הרחר ואמר: "מהו הדבר המשמחני? קודם כל גילוי גלי האהדה והאמון שרוהשים אלי והסונים, כרכוני הרב וויין, הנה, רוטנשטרייך, בובר, שלום, חסידים ומתנגדים מכל עבר, משמחת העובדה שמסכים להצעת מועמי דותי נתאחדה כל תנועת הפועלים: מסלגת פועלי ארץ-ישראל, אחדות העבודה, מפ"ם, הפועל המזרחי, פועלי אגודת-ישראל, ודאי איחוד זה מטיל עלי אחריות גדולה, לר כוד כזה, אפילו לעצמו, אפילו לא היה המדובר בי, הייתי רואה בו מאודע יקר, זאת ועוד: כל חברי בהנהלת הסוכנות היהודית עמדו לימין הצעת מועמדותי, הרי שמ" תה היא.

ביום העצמאות הציע לי דוד כן"גוריון לראשונה לעלות על כסא נשיא ישראל, לא יכולתי לע" גות מיד להצעתו וביקשתי שהות, התלבטתי עם עצמי, ליכוד העם סביב מועמדותי הביא הקלה לרר חי, מי יתן ולא אתבדה!

לי יש עם ולעמי ארץ, לי יש עם ולעמי תורה - כך קראתי במחברת השירים שלו משנת תרע"ב, כמה וכמה מספריו ומחיבוריו נושאים חותם של אור: "כוכבי בוקר", "אור אישים", ועד שרת שרת זהב של דמויות מאירות כאורו של מחברם, הנה העם משיב ברכת-אירים: לשניאור זלי מן שזר - הנשיא השלישי לישי ראל.

א. ה. אלהנני

בין קריאה טלפונית תדירה ושיר חת חסופה עם ידוד ומכר שבאו לברכו, הסתכלתי בהדר המשיפע בספריים, עתיקים יחדשים, בין התי